

عنوان مقاله:

بینامتنیت قرآنی در شعر محمودولی دشت بیاضی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های قرآنی در ادبیات، دوره 7، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی اصغر حبیبی - دانشگاه زابل

امیر بهارلو

مهدی جوان بخت

خلاصه مقاله:

قرآن کریم به عنوان اصلی‌ترین کتاب دینی مسلمانان در طول ۱۴ قرن، تأثیرهای بسزایی بر ابعاد گوناگون زندگی مسلمانان داشته است. این کتاب آسمانی با عمق معانی و غنای واژگانی، ارزشمندترین منبع دینی الهام بخش نزد هنرمندان مسلمان قلمداد می‌گردد. در این بین یکی از شخصیت‌های گمنام با نام «مولانا محمودولی دشت بیاضی» به عنوان شاعری شیعه از خطه خراسان در سده دهم هجری است که عبارات و معانی قرآنی از اصلی‌ترین دستمایه‌های شعری او محسوب می‌گردد. این جستار بر آن است تا از رهگذر تحلیل درونمایه‌های بنیادی شعر دشت بیاضی و با تکیه بر انواع رابطه بینامتنی چگونگی اثرپذیری این شاعر از معانی، مفاهیم، تصاویر و... قرآن کریم را واکاوی نموده و حدود و ثغور آن را در لایه‌های پنهان و آشکار شعری اش نشان دهد. نتایج این پژوهش حکایت از آن دارد که دشت بیاضی به طور یکنواخت از قرآن تأثیر پذیرفته و بیشترین تأثر از قرآن در قصاید اوست. از نظر فراوانی، بینامتنی اشاره‌ای و واژگانی بیشترین بسامد و بینامتنی گزاره‌ای و اسلوبی کمترین بسامد را در دیوان شاعر به خود اختصاص داده‌اند.

کلمات کلیدی:

Koran Karim, poem, Dasht Bayazi, Intertextuality, impression, قرآن کریم, شعر, دشت بیاضی, رابطه بینامتنیت, اثرپذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666781>

